

Przywrócenie Żydów do pierwotnego stanu

Izrael widziany z perspektywy roku 1880

Korespondent pisze: „*Jeśli chcielibyście znać bieżące wydarzenia, obserwujcie Żyda*”. My obserwujemy Żydów z wielkim zainteresowaniem, ale czynimy to zupełnie z innych powodów. Wielu ludzi interesuje się odbudową Jerozolimy oraz powrotem cielesnego Izraela do Palestyny, jako miejsca przeznaczonego na zaprowadzenie obiecanego „*Królestwa Bożego*”. Wielu też poważnie zastanawia się nad pytaniem: „*Czy narody świata, używające języka angielskiego nie są częścią zagubionych dziesięciu pokoleń izraelskich? Oni dostrzegają podobieństwo pomiędzy Anglią, Ameryką itd., a niektórymi prorocत्वami dotyczącymi Efraima i Manasses. Uważając, że te rzeczy tak się mają, oni popierają je niektórymi świadectwami, wyglądającymi na możliwe do przyjęcia i my nie mamy zastrzeżeń odnośnie takiego ich udowodnienia. Wierzymy, że w niedalekiej przyszłości cielesny Izrael będzie uznany za najważniejszy naród na ziemi. „Ja stworzę z Jerozolimy wesele, a z jego ludu radość”. „Stanie się w owych dniach, że dziesięciu mężów ze wszystkich języków narodów odważy się i uchwyci się rąbka szaty jednego Judejczyka, mówiąc: Pójdziemy z wami bo słyszeliśmy, że z wami jest Bóg” - Zach. 8:23.*

Nie mamy również zastrzeżeń odnośnie przewidywań, że niektóre prorocтва zdecydowanie wypełnią się w sposób literalny, ale jesteśmy przeciwni lekceważeniu naszego prawa pierworodztwa w Chrystusie i twierdzeniu, że obietnica Abrahamowa: „*W tobie i w nasieniu twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi*”, wypełni się tylko przez Izraelitów cielesnych. Nasienie cielesnego Izraela nigdy nie będzie mogło wypełnić żadnej obietnicy, jedynie z wyjątkiem niektórych części tej lub innych obietnic, odnoszących się do niego z powodów naturalnych. Największa i chwalebna część obietnicy należy do nasienia, którym jest Chrystus. „*A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy*” - Gal. 3:29. Zgodnie z nauką zawartą w obietnicy, rozumiemy, że kiedy duchowe dzieci Abrahama zostaną ze świata wybrane i uwielbione, cielesny Izrael stanie się głównym narzędziem, sprowadzającym błogosławieństwa dla całej ludzkości. Obserwując Żydów, widzimy, jak Pan Bóg przygotowuje swoje narzędzia do użytku. Przed zakończeniem się procesu odbudowy cielesnego Izraela oczekujemy nadejścia naszej „*przemiany*” i przy-

obleczenia nas ciałem przeznaczonym dla członków „*chwalebego Ciała Chrystusa*”, a to znaczy, że oczekujemy ustanowienia „*Królestwa Bożego*”. Kiedy to Królestwo zostanie zaprowadzone, jego zewnętrznym przedstawicielstwem będzie Jerozolim odbudowana na jego dawnych wzgórzach, lecz Nowym Jerozolimem jest „*Oblubienica*”. To nowe miasto rzeczywiście „*rozciągnie swe panowanie nad królami ziemi*”. Podczas, gdy królestwo cielesnego Izraela będzie widzialne, „*królestwo wieczne będzie niewidzialne*”. Królestwo Boże nie przychodzi dostrzegalnie, i nie będą mówić: Oto tutaj jest, albo tam; oto bowiem Królestwo Boże jest pośród was - i „*jeśli kto się nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego, ani do niego wejść*”.

Po ustanowieniu Królestwa Bożego „*Prawo wyjdzie ze Syjonu (góra lub duchowe królestwo), a Słowo Pańskie z Jerozolimy*”. Zaiste, nasze odkupienie uprzedzi odkupienie ich, zgodnie ze słowami Pana Jezusa, które wypowiedział, rzucając przekleństwo na drzewo figowe (na ich naród): „*A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa: Gdy gałąź jego mięknie i wypuszcza liście, poznajcie, że blisko jest lato; tak samo i wy, gdy się to zacznie dziać, wyprostujcie się i podnieście głowy swoje i radujcie się, wiedząc, że przybliży się odkupienie wasze*”.

Dlatego też, utwierdzając się we wierze, iż „*nasze wysokie powołanie*” już wkrótce się urzeczywistni, „*obserwujemy Żyda*”. Poniżej cytujemy niektóre fragmenty wypowiedzi na temat Żydów, zamieszczone w dziennikach prasowych różnych krajów świata.

Żydowska gazeta „*Jewish Chronicle*” podaje:

„Może wydawać się zjawiskiem nedorzecznym, że miliony rozproszonych po świecie Żydów, mieszkańców wszystkich klimatów, mówiących wszystkimi językami i podlegających wszystkim rodzajom rządów, jeśli są poddawani surowym doświadczeniom, z największą żarliwością ducha zwracają się ku Wschodowi, wyrażając dla Ziemi Świętej swoje gorące uczucia szczerzej miłości, których długie wieki tułaczki nie zdołały z nich wykorzenić. Pod tym i wielu innymi względami, umysły Żydów są ukształtowane w szczególny sposób. Wszystkie inne narody skazane na wygnanie zapomniały o kraju swego pochodzenia. Kolonizując okręgi ziemi, oni zakładali różne państwowości, a swoje pochodzenie rodowe podtrzymywali tylko przez znikomy dorobek językowo - obyczajowy. W narodzie żydowskim nie ma takich sytu-

acji. Jako obywatele wszystkich krajów, Żydzi nadal pozostają Żydami i zarówno przez każdego z nich, jak i przez nich wszystkich płynie akord wzajemnego współczucia, który rozbrzmiewa pod dotknięciem fachu ręki muzyka.”

Ta sama gazeta dalej podaje:

„Jak niemożliwą jest próba zmiany biegu wód Oceanu Atlantyckiego, tak niemożliwe jest zatrzymanie tej porywającej fali.”

Ogólną liczbę Żydów oblicza się na 36.000. Dwa lata temu, w samym Jeruzalemie przybyło 13.000 osób i obecnie w Jeruzalemie mieszka 18.000 Żydów. Sumę ofiar pieniężnych przeznaczonych na pomoc dla nich i napływających od Żydów zamieszkałych w innych krajach świata ustalono na około 60.000 funtów (\$300.000) rocznie.

Gazeta „Scotch Record” podaje:

„Żydzi zawsze pałali nie dającą się określić miłością do ziemi należącej do ich przodków. W obecnym czasie, ta ich niemożliwa do określenia namiętność sprowadziła do Jeruzalemu tak wielki strumień emigracji, że niektórzy Żydzi postanowili, aby go zatrzymać, udzielając jednak pomocy biedniejszym emigrantom, przy odprawianiu ich do krajów, z których przybyli”.

Na łamach znanej gazety „London Journal” pojawiła się obecnie następująca wzmianka:

„Bynajmniej, nie byłoby złym załatwieniem spraw, aby Palestynę i część Syrii objęli ludzie, którzy przez okres około 18 stuleci zachowali swoją niezniszczalną narodowość, przy równoczesnym nauczaniu się kosmopolityzmu i będący zarówno narodem europejskim jak i azjatyckim; azjatyckim – pod względem swoich początków, a europejskim – pod względem swego wykształcenia. Może nie jest to nieroztropnym posunięciem ze strony mocarstw europejskich, które zabiegają o dopuszczenie tych wpływowych ludzi do zajęcia tak ważnego stanowiska, teraz, kiedy nieunikniony rozkład sił tureckich wzywa do koniecznej zmiany rządu. Należałoby unikać wszelkich utrudnień i zazdrości związanych z jakimkolwiek projektem wspólnego opanowania kraju, gdyż Żyd, nie mając przynależności do żadnej narodowości, równocześnie należy do wszystkich narodów. Żaden naród nie potrafił lepiej rozwiązać tego problemu, który, przed wieloma laty, „musiał być kłopotem dla Syryjczyków.”

W Księdze Jeremiasza, w Rozdziale 16:15 czytamy: „. . . i sprowadzę ich spowrotem do ich ziemi, którą dałem ich ojcom”.

Na ostatnim, ogólnym posiedzeniu członków „Wolnego Kościoła”, Dr. Moody Stuart przytoczył słowa wypowiedzi, pochodzącej od żydowskiej organizacji w An-

glii:

„Jeśli dobrą wolą Opatrzności jest, żeby tam, wśród piętrzących się popiołów spustoszenia, pokrywających Palestynę, zaświtała era chwały, która połączy Żydów w kolebce ich pochodzenia i ich religii, to jej wypełnienie się nie mogło nastąpić pod bardziej szczęśliwym patronatem, niż patronat Anglii (choćby było nadmienione, że czas na to jeszcze nie przyszedł). Oprócz wzmagającego się wśród Żydów pragnienia powrotu do ojczyznej ziemi oraz skądinąd przychodzących oznak starań przyspieszenia tam ich powrotu, innym ważnym czynnikiem (według jego myślenia) była nadzieja, że objęcie przez Żydów ziemi praoojców przyczyni się do umocnienia pokoju na świecie.”

W Księdze Izajasza 55:5 czytamy: „narody, które nie znały ciebie, będą spieszenie podążać do ciebie ...”.

Następny fragment artykułu przetłumaczony z dziennika „French Newspaper” podaje następujące wiadomości:

„Sądząc z informacji pochodzących z możliwie pewnych źródeł, Żydzi stopniowo odbierają posiadłości swojej rodowej ojczyzny. Osiemdziesiąt lat temu Porta Otomańska udzieliła pozwolenia na zamieszkanie w Mieście Świętym tylko trzystu Izraelitom. Czterdzieści lat temu, liczba Izraelitów wzrosła, więc wydzielono im pewną część miasta, którą nazwali według własnego uznania. Ostatnie prawne ograniczenie usunięto dziesięć lat temu i od tego czasu, wykupując w Jeruzalemie wszystką ziemię możliwą do kupna, Żydzi wybudowali całe ulice domów mieszkalnych po zewnętrznej stronie ścian. Przybyło wiele synagog i szpitali żydowskich. Żydzi niemieccy zgrupowani są w nie mniej, niż szesnastu organizacjach charytatywnych, a w całym mieście można doliczyć się nawet dwudziestu ośmiu ugrupowań żydowskich. Redagowane są dwa dzienniki. Szpital Rothschilda wraz z innymi szpitalami żydowskimi może obsłużyć sześć tysięcy pacjentów rocznie. Żyd z Wenecji wynaloczył sumę 60.000 franków, dzięki której w Palestynie powstała szkoła rolnicza. Baron Rothschild udzielając Turcji ostatniej pożyczki 200.000.000 zabrał całą Palestynę jako zabezpieczenie na udzieloną pożyczkę. Dzięki żydowskiej emigracji w ostatnich dziesięciu latach, podwoiła się ilość mieszkańców Palestyny.”

Jer. 32:41-44: „I będę się radował z nich, i dobrze im czynił; na stałe osadzę ich w tej ziemi, z całego serca i z całej duszy. . . I nabywać się będzie pole w tej ziemi, o której mówicie (...) Będą nabywać pola za pieniądze, będą spisywać akta, pieczętować i potwierdzać przez świadków w ziemi Beniamina i w okolicach Jeruzalemu, i w miastach judzkich, i w miastach pogórza, i w miastach Szefeli, i w miastach

Negebu, gdyż odmienię ich los - mówi Pan”.

Pan Bóg nie tylko rozpoczął sprowadzanie Żydów, ale również uczynił przygotowania do przyjęcia ich i zapewnienia im wygodnych warunków życia po przyjeździe. Według ostatnich informacji, rodzina Rothschildów wystąpiła do Jeruzalemu 60.000 dolarów, które zostały przeznaczone na wybudowanie dużego obiektu, w którym mogliby się czasowo zatrzymywać nowo przybywający Żydzi, zanim otrzymają swoje miejsce stałego zamieszkania. Jest to nowy dodatek do budynków już istniejących i użytkowanych w tym samym celu.

Najświeższe informacje prasowe wymieniają nazwisko wybitnej osobistości z Konstantynopola, pana Oliphanta, który zaproponował rządowi tureckiemu, aby 1.500.000 akrów urodzajnej ziemi, leżącej na wschod-

im brzegu Jordanu oddać w ręce przedsiębiorstwa kolonizacyjnego, w interesie którego będzie leżało zachęcanie do osiedlania się na tych terenach Żydów z całego świata. W ten sposób otwierając Żydom drogę powrotu do Palestyny, Pan Bóg zmusza ich do opuszczania innych krajów. W ostatnich dziesięciu dniach, z upoważnienia cara, Kościół Rosyjski wydał nakaz usuwania Żydów ze wszystkich okręgów tego wielkiego Imperium Carskiego, za wyjątkiem okręgów należących do Polski. W lepszym zrozumieniu tej sytuacji może pomóc nam znajomość faktu, że tamte tereny zamieszkuje prawie trzecia część całego narodu żydowskiego.

Watch Tower
R-83 (1880 r.)
„Straż”

tłum. s. Anna Żurek